

Poznań, 5 września 2024 r.

dr hab. Marcin Wiśniewski
Instytut Finansów
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

RECENZJA

**dorobku przedłożonego przez dr Karinę Bedrunkę-Gudaniec
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse**

1. Podstawa i zakres wykonanej recenzji

Podstawą do wykonania recenzji była Uchwała nr 03/14/06/2024 Rady Naukowej Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej w Warszawie z dnia 14 czerwca 2024 r. w sprawie powołania recenzenta komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Karinie Bedrunce-Gudaniec w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse, umowa o dzieło z dnia 14 lipca 2024 r. z AEH w Warszawie o wykonanie recenzji habilitacyjnej oraz pismo z dnia 11 lipca 2024 r. wraz z przesłaną dokumentacją od Sekretarz Rady Naukowej AEH Pani mgr inż. Izabeli Sikorskiej, zlecające przygotowanie przedmiotowej recenzji.

Recenzja dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego obejmuje okres od uzyskania stopnia doktora nauk ekonomicznych i została sporządzona na podstawie:

- monografii naukowej autorstwa dr Kariny Bedrunki-Gudaniec, pt. *Wartości certyfikowanych płatności jako determinanta rozwoju rynku pracy w latach 2014-2020*, wydanej przez Wydawnictwo AEH w Warszawie w 2023 r., stanowiącej główne osiągnięcie naukowe,
- autoreferatu przedstawiającego opis dorobku i osiągnięć naukowych,
- wykazu osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse,
- informacji o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzatorskich,
- załączonych wybranych publikacji naukowych, uzupełniających główne osiągnięcie naukowe,
- załączonych kopii dokumentów poświadczających wybrane osiągnięcia.

Przedstawiona dokumentacja została przygotowana w sposób bardzo staranny i umożliwiła recenzentowi zapoznanie się z sylwetką Habilitantki i ocenę Jej dorobku.

Przygotowana recenzja składa się z przedstawienia i oceny sylwetki Kandydatki, oceny dorobku naukowego, w tym w szczególności wskazanego we wniosku osiągnięcia naukowego, jakim jest monografia, oceny pozostałego dorobku badawczego i aktywności naukowej, oceny osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich, a także konkluzji końcowej.

2. Podstawowe informacje o Kandydatce

Pani dr Karina Bedrunka-Gudaniec ukończyła w 1998 r. studia magisterskie na kierunku Zarządzanie i Marketing w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem na Politechnice Opolskiej. W 2002 r. ukończyła studia podyplomowe na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego w zakresie prawa i gospodarki Unii Europejskiej. W 2008 r. Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii nadany uchwałą Rady Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej im. Karola Adameckiego w Katowicach na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Efektywność wykorzystania funduszy strukturalnych jako czynnik rozwoju regionalnego*. Promotorem rozprawy był prof. Politechniki Opolskiej dr hab. Krzysztof Malik, recenzentami prof. dr hab. Krystian Heffner oraz prof. UE dr hab. Zbigniew Przybyła.

Habilitantka związana była zawodowo z Urzędem Wojewódzkim w Opolu, a później od 1999 r. z Urzędem Marszałkowskim Województwa Opolskiego, przechodząc przez kolejne szczeble kariery od starszego referenta, przez kierownika, aż po stanowisko dyrektora departamentu odpowiedzialnego za fundusze europejskie w województwie opolskim, które zajmowała od 2003 r. do końca lutego 2023 r. Pracowała również jako wykładowca przede wszystkim w Uniwersytecie Opolskim, z którym obecnie jest związana zawodowo jako starszy specjalista w Uniwersyteckim Centrum Transferu Wiedzy i Technologii. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora prowadziła również wykłady w Politechnice Opolskiej i Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu. Pracowała ponadto jako członek zespołów Komitetu Zagospodarowania Przestrzennego Kraju Polskiej Akademii Nauk. Jej aktywność badawcza obserwowalna była również we współpracy ze środowiskami naukowymi Narodowego Banku Polskiego Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji w Zamościu.

3. Ocena dorobku naukowego, w tym wskazanego we wniosku osiągnięcia naukowego

3.1. Ocena wskazanego we wniosku osiągnięcia naukowego

Głównym osiągnięciem naukowym, wskazanym przez Habilitantkę, jest monografia pt. *Wartości certyfikowanych płatności jako determinanta rozwoju rynku pracy w latach 2014-2020*, wydana w 2023 r. przez Wydawnictwo AEH w Warszawie. Recenzje wydawnicze sporządzili dr hab. Małgorzata Gawrycka, prof. uczelni Politechnika Gdańska oraz prof. dr hab. Jerzy Żyżyński z Uniwersytetu Warszawskiego.

Monografia składa się z wprowadzenia, 6 rozdziałów, zakończenia, załączników i spisów – liczy 232 strony. Pierwsze trzy rozdziały mają charakter opisowo-teoretyczny, rozdział 4 metodyczny, zaś rozdziały 5 i 6 – empiryczny. Jak wskazuje Autorka, zasadniczym celem podjętych w pracy badań była „identyfikacja i ocena wdrażania środków europejskich z punktu widzenia wymiaru finansowego, decentralizacji środków na poziom województw oraz określenie korzyści, które przynoszą dla spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej województw w Polsce oraz ich wpływu na rynek pracy”. Podjęte rozważania i badania dotyczą zatem polityki spójności Unii Europejskiej i jej znaczenia dla rozwoju społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy. Dlatego układ treści rozważań rozpoczyna się od nakreślenia historii, podstawowych założeń i elementów polityki spójności oraz jej systemu

instytucjonalnego. Przedstawione zostały w odpowiedni sposób narzędzia finansowe przedmiotowej polityki. Autorka prezentuje regulacje prawne Europejskich Funduszy Strukturalnych i Inwestycyjnych, a następnie je charakteryzuje i przedstawia ich alokację w latach stanowiących okres badawczy, czyli perspektywę lata 2014-2020. W dalszej części, opisowo-teoretycznej, Autorka w umiejętny sposób wprowadza czytelnika w zagadnienia rynku pracy, gdyż (jak wskazuje) ten aspekt stanowi zasadniczy przedmiot zainteresowania w monografii. Przechodząc do zasadniczej części rozważań, Habilitantka nakreśla cel podjętych badań i uzasadnia konieczność ich przeprowadzenia. Za wartościowy uznaje przeprowadzony przegląd badań w zakresie europejskiej polityki spójności w wymiarze społeczno-gospodarczym i terytorialnym. Autorka wskazuje, że dotychczasowe analizy koncentrowały się wokół znaczenia PKB w ocenie polityki spójności, a rzadko na rynku pracy. Podkreśla również, że zastosowany w nich aparat badawczy ograniczał się zasadniczo do podstawowych metod statystycznych. Takie konkluzje pozwoliły na identyfikację luki badawczej i podjęcie badań w zakresie jej wypełnienia. Sformułowany został zatem cel badania, wskazany wcześniej, i postawione zostały hipotezy badawcze, do których odniosę się jeszcze w dalszej części recenzji. Opisano zakres i algorytm badania, zdefiniowano podstawowe pojęcia, takie jak chociażby „wartość certyfikowanych płatności”, wskazano jednoznacznie na zakres i źródła wykorzystywanych w badaniu danych, a także zaprezentowano metody badawcze i we właściwy sposób uzasadniono ich wybór. Na pochwałę zasługuje graficzne przedstawienie zastosowanych metod i narzędzi badawczych (Rys. 4.4.). Ułatwia ono czytelnikowi zrozumienie logiki kolejnych etapów prowadzonego badania i uzasadnia wybór narzędzi badawczych. W umiejętny sposób Autorka prezentuje na wybranych przykładach zastosowanie poszczególnych metod badawczych – zanim podane zostaną całościowe rezultaty. Ogrom materiału badawczego i zastosowanych metod sprawia, że konieczne było umiejętne, syntetyczne przedstawienie rezultatów badawczych. Dlatego też pozytywnie oceniam przyjęty sposób prezentacji polegający najpierw w części metodycznej na opisaniu wybranej metody na przykładzie, a w rozdziale empirycznym przedstawianie najważniejszych, zagregowanych wyników, przy jednoczesnym odesłaniu zainteresowanego szczegółami czytelnika do załączników.

Zasadnicze badania, których rezultaty zaprezentowano w ocenianej monografii, szły dwutorowo. Pierwszym obszarem badawczym był opis statystyczny wartości certyfikowanych płatności, drugim zaś ocena i identyfikacja wpływu tych wartości na rynek pracy. Należy zaznaczyć, że przez wartości certyfikowanych płatności Autorka rozumiała wydatki kwalifikowane ujęte we wnioskach o płatności, przedłożonych Komisji Europejskiej przez instytucję certyfikującą na poziomie kraju lub województwa, które zwykle (z przewidzianym wyjątkami) muszą być potwierdzone opłaconymi fakturami księgowymi lub dokumentami o równorzędnej wartości dowodowej. Wartości te zostały zbadane w przekroju czasowym i przestrzennym. Ważnych wniosków poznawczych dostarcza również grupowanie krajów UE i województw w Polsce pod względem wykorzystania środków unijnych, w tym również środków z najważniejszych funduszy, tj. EFRR i EFS. Autorka przeprowadziła także badanie wartości analizowanych zmiennych w ujęciu miesięcznym, dzięki któremu zidentyfikowała występowanie sezonowości – praktyczna informacja z punktu widzenia zarządzających dystrybucją środków unijnych.

Wyniki modelowania wartości certyfikowanych płatności na poziomie województw dostarczyły interesujących wniosków co do skali zapotrzebowania na środki europejskie, w szczególności wartości refundacji. Dzięki identyfikacji prawidłowości w czasie i estymacji

logistycznego trendu możliwe było sporządzenie prognoz tych kategorii finansowych. Rezultaty tego badania mają walor praktyczny i mogą w przyszłości – w kolejnej perspektywie – ułatwić władzom regionalnym sporządzenie planów finansowych, co usprawni zarządzanie funduszami i ich dystrybucją.

Jak wskazano powyżej, drugim obszarem badawczym były zależności pomiędzy wielkością wydatkowanych środków unijnych a rynkiem pracy. Przeprowadzone badanie jest ważne i interesujące – zarówno pod względem wykorzystanych narzędzi badawczych, jak i uzyskanych rezultatów. Autorka podjęła się identyfikacji i oceny zależności pomiędzy wartościami certyfikowanych płatności a wskaźnikami rynku pracy. Wskazano 7 wskaźników, za pomocą których możliwe jest w ilościowy sposób zaprezentowanie sytuacji na rynku pracy.

Przeprowadzone badanie siły i kierunku wpływu wartości certyfikowanych płatności na wskaźniki rynku pracy pokazało zróżnicowanie zależności zarówno w czasie, jak i przestrzeni. Badanie wykazało, że badane relacje były silniejsze w drugiej połowie analizowanej perspektywy. Dodatkowo, różne województwa i grupy województw (o wyższej, przeciętnej i niższej skali alokowanych środków) charakteryzowały się także odmiennymi reakcjami rynku pracy na płatności. Przedstawione prawidłowości są interesujące poznawczo, jednakże warto by było sięgnąć głębiej i zastanowić się, jakie były przyczyny wskazanych rozbieżności czasowych i przestrzennych. Dzięki temu można by było udoskonalić alokację środków europejskich w kolejnej perspektywie.

Interesującymi badaniami są również analiza czasowo-częstotliwościowa przedmiotowych relacji, jak również analiza skupień. W pierwszym przypadku możliwe było zidentyfikowanie kierunku, siły i opóźnień w zależnościach pomiędzy wartościami certyfikowanych płatności a wybranymi wskaźnikami rynku pracy – również w podziale na województwa. Z uwagi na częstotliwość dostępnych danych badanie ograniczono do dwóch wskaźników – ilości ofert pracy i stopy bezrobocia – te dwa wskaźniki wydają się ważne, kluczowe i jednocześnie wystarczające, aby móc zdiagnozować sytuację na rynku pracy. W drugim przypadku (analiza skupień) dokonano grupowania województw także na podstawie wskazanych dwóch wskaźników. Badanie pozwoliło na identyfikację podobnych wzorców i tendencji, co w przyszłości może nakierować zarządzających środkami europejskimi na konkretne problemy i potrzeby, aby wypracować podobne dla wskazanych grup działania.

W zakończeniu Autorka podsumowała przeprowadzone badania, wskazując na najważniejsze rezultaty, do których odniosłem się powyżej. Dodatkowo, wskazała na praktyczne znaczenie otrzymanych rezultatów dla realizacji kolejnej perspektywy finansowej UE. Zgadzam się z Habilitantką, że alokacja funduszy unijnych powinna nadal koncentrować się na wzmocnieniu kapitału ludzkiego i inwestycji, w tym w transformację energetyczną i cyfrową. Kluczową kwestią do rozwiązania w przyszłości pozostają również przemiany demograficzne. Autorka podkreśla również wagę i potrzebę utrzymania zdecentralizowanego modelu wydatkowania funduszy strukturalnych w Polsce, z czym się zgadzam. Dystrybucja środków europejskich na poziomie regionalnym pozwala na uwzględnienie specyficznych potrzeb tych obszarów, a zatem na bardziej adekwatne wydatkowanie środków. Zgadzam się ponadto ze stwierdzeniem, że zaprezentowane podejście do oceny wydatkowania środków unijnych z perspektywy rynku pracy jest potrzebne i może zwiększyć skuteczność finansowania.

Zanim przejdę do uwag krytycznych, chciałbym stanowczo podkreślić, że przedłożoną monografię oceniam pozytywnie i znajduję ją jako interesujące opracowanie przede wszystkim

z badawczego i poznawczego punktu widzenia. Koncepcję identyfikacji i oceny wpływu wartości certyfikowanych płatności na rynek pracy oceniam bardzo pozytywnie. Zidentyfikowana luka badawcza została przez Autorkę zagospodarowana przeprowadzonymi badaniami, których efekty znajdują się w monografii. Postawiony cel badawczy jest aktualny i ważny, a przeprowadzone badania pozwoliły na jego realizację. Dodatkowo, wysoko oceniam dobór i sposób wykorzystania metod badawczych. Jednakże pozostaje kilka kwestii, które budzą moje zastrzeżenia, wątpliwości i pytania.

Rozpocznę od zastrzeżeń natury metodycznej, w szczególności sposobu formułowania celu i hipotez. Odnoszę wrażenie, że w niektórych przypadkach niezbędna byłaby korekta językowa, w tym frazeologiczna. Przykładowo, Autorka, określając cel, wskazuje, że będzie to „identyfikacja i ocena wdrażania środków europejskich z punktu widzenia wymiaru finansowego [...]”. Właściwym byłoby sformułowanie „z finansowego punktu widzenia”, czy też „w wymiarze finansowym”. Kolejno, postawiona hipoteza główna, moim zdaniem jest nazbyt ogólna, zwłaszcza mając na uwadze przeprowadzone badania: „występują zależności pomiędzy wartościami certyfikowanych płatności a rynkiem pracy” (s. 14). Wśród cech, jakimi powinna się charakteryzować hipoteza badawcza, wskazuje się m.in. na konkretność, sprawdzalność, czy też obiektywność. Postawiona w pracy hipoteza główna moim zdaniem jest zbyt mało konkretna, gdyż „jakieś” zależności zawsze mogą wystąpić, tylko jakie związki i jaka jest ich istotność. Zatem nasuwa się pytanie, czy postawiona hipoteza jest weryfikowalna i obiektywna. Podobnie rzecz wygląda w przypadku hipotez szczegółowych: (1) na sprawność wydatkowania środków wpływ ma ich skala i decentralizacja, (2) płatności wpływają na wskaźniki rynku pracy, czy też (3) uwzględniając przesunięcia sezonowe (choć w tym przypadku chodziło raczej o przesunięcia czasowe) oraz istotność statystyczną wartości certyfikowanych płatności w odniesieniu do wskaźników rynku pracy (tutaj też chodziło raczej o statystycznie istotną zależność pomiędzy tymi zmiennymi) można wyodrębnić jednorodne grupy województw. Z punktu widzenia poprawności metodycznej hipotezę należy tak sformułować, aby była możliwa jej weryfikacja. Zatem, o wiele lepszym z metodycznego punktu widzenia byłoby, np. sformułowanie pierwszej hipotezy pomocniczej w następujący sposób: wzrost wartości przyznanych środków europejskich powoduje większą skuteczność ich wydatkowania, większa skala decentralizacji dystrybucji środków polepsza sprawność ich wydatkowania. Analogicznie należałoby postąpić z pozostałymi dwoma hipotezami pomocniczymi. Co ważne, takich niedociągnięć można by było spodziewać się w pracy badawczej, w której badania miałyby wymiar jakościowy (gdzie o zależnościach można by tylko deliberować na podstawie przypuszczeń i poczynionych obserwacji, wtedy też lepszym rozwiązaniem wydają się – zamiast hipotez – pytania badawcze), ale w pracy, w której badania mają charakter ilościowy, o wiele łatwiej jest sformułować i zweryfikować jasne, konkretne hipotezy.

Jak wskazałem wcześniej, warsztat metodyczny Habilitantki zasługuje na uznanie. Wykorzystano zarówno zwykle metody badania współzależności i modelowania, jak również analizy falkowe i klastrowe (skupień). Badanie przeprowadzono w poprawny sposób i wyciągnięto właściwe wnioski. Jednakże oprócz samej wartości poznawczej warto by było również pokusić się o kolejne wnioski i płynące z nich implikacje dla praktyki rozdysponowywania środków europejskich. Oczywiście interesujące i poznawczo ważne jest np. umiejętne pogrupowanie województw według reakcji wybranych wskaźników rynku pracy na zmiany wartości certyfikowanych płatności, ale pytanie brzmi, jakie konkretne wnioski z tego można wyciągnąć dla praktyki. Przykładowo, jeżeli wyróżniono trzy grupy podobnych do

siebie województw, to czym powinna charakteryzować się praktyka redystrybucji środków skierowanych do poszczególnych grup. Zdaję sobie sprawę z tego, że formułowanie takich zaleceń jest odważnym wyzwaniem, ale warto by było rozważyć na przyszłość możliwość konstrukcji pewnych schematów i rekomendacji działań.

Kolejną kwestią do dyskusji jest potencjalny wpływ innych czynników na wskaźniki opisujące rynek pracy (oprócz środków unijnych). Obecna analiza ma miejscami charakter abstrakcyjny (przy założeniu *ceteris paribus*) i bardziej bada współzależność, a nie przyczynowość. Musimy mieć na względzie fakt, że sytuacja na rynku pracy determinowana jest mnóstwem czynników (dynamika PKB, dynamika płac (w tym nominalnych i realnych, zatem i inflacja), struktura demograficzna populacji, migracje). Oczywiście badanie uwzględniające wszystkie potencjalne czynniki wymagałoby stworzenia strukturalnego, wielorównaniowego modelu gospodarki, jednakże warto mieć na uwadze, że obserwowane zależności mają określone, dynamiczne tło. Można było się pokusić np. o sprawdzenie zmiennych kontrolnych. Uwaga ta ma charakter bardziej dyskusyjny niż krytyczny, tym bardziej że Autorka zdaje sobie doskonale sprawę ze złożoności badanej tematyki, czemu daje wyraz w autoreferacie (s. 28). Celem niniejszej uwagi jest wywołanie dyskusji nad kierunkami i potencjalnymi sposobami prowadzenia dalszych badań zmierzających do pełnej identyfikacji skali wpływu środków unijnych na rynek pracy,

Następne, pomniejsze uwagi odnoszą się do kwestii językowych. Moje zastrzeżenia budzi na przykład zastosowanie przez Autorkę słowa sezonowość, np. w przypadku analizy skupień. Odnoszę wrażenie, że w tym przypadku właściwszym określeniem byłyby opóźnienia czasowe, wszak chodzi o zdiagnozowanie, jakie związki występują pomiędzy zmiennymi przy różnych opóźnieniach / odstępach w czasie. Sezonowość odnosi się raczej do wahań wartości zmiennej w stałych podokresach (tygodnia, miesiąca, kwartału), co wynika z jej charakteru (pór roku), przykładowo zmienne takie jak liczba turystów, czy produkcja rolnicza. Uwagę zwraca również dyskusyjne użycie słowa „symulacja”. Przykładowo, w Zakończeniu monografii (s. 162) Autorka pisze, że „dokonano aproksymacji zjawiska na bazie symulacji, tj. przewidywania wartości certyfikowanych płatności w oparciu o funkcję logistyczną”. W rzeczywistości za pomocą oszacowanej funkcji logistycznej (trendu) postawiono prognozę na kolejne okresy. Symulacja oznacza raczej przewidywanie zachowań / wartości zmiennych dla zmieniających się wartości ich determinant.

Kolejnym słowem, którego użycie budzi moje wątpliwości jest „kryterium”. Przykładowo, w punkcie 6.1. jako kryteria podziałów przyjęto odpowiednio: „województwa o wysokich wartościach certyfikowanych płatności w przeliczeniu na mieszkańca, województwa o średnich wartościach certyfikowanych płatności w przeliczeniu na mieszkańca i województwa o niskich wartościach certyfikowanych płatności w przeliczeniu na mieszkańca”. To nie są tak naprawdę kryteria, tylko grupy (zbiorowości, profile) województw określone na podstawie jednego kryterium, które można by zdefiniować jako „wartość certyfikowanych płatności na mieszkańca”. Przy okazji, dla porządku warto by było analizować wpływ wartości certyfikowanych płatności na wskaźniki rynku pracy według jakiejś kolejności – obecnie w tabeli 6.1. wymieniono i opisano wskaźniki, ale w dalszej kolejności przy badaniu związków ta kolejność jest już inna, co wprowadza pewne zamieszanie.

Kończąc uwagi językowe, chciałbym wskazać, że moje zastrzeżenia budzą również określenia typu: wdrażanie środków europejskich, czy też skuteczność wdrażania. Środki finansowe mogą

zostać wydatkowane, przeznaczone, a wdrożyć można np. projekt, pomysł, wynalazek. Zdaję sobie jednak sprawę, że takie określenia są powszechnie stosowane i stanowią swoisty żargon stosowany przez osoby zajmujące się w praktyce środkami europejskimi.

Podsumowując, pomimo wskazanych uwag przedłożoną monografię oceniam pozytywnie. Habilitantka przede wszystkim zidentyfikowała lukę badawczą i swoimi dalszymi działaniami dążyła do jej wypełnienia. Wedle przedstawionego przez Autorkę przeglądu literatury nie występowały opracowania, które w tak kompleksowy sposób podejmowały tematykę wpływu środków uzyskiwanych z funduszy europejskich na funkcjonowanie rynku pracy. Jest to bardzo ważny i aktualny wymiar polityki UE, w tym polityki spójności. Uważam, że przedłożona do oceny monografia spełnia wymogi, aby dr Karina Bedrunka-Gudaniec mogła ubiegać się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Uzyskane w toku badań rezultaty i wyciągnięte wnioski stanowią oryginalne osiągnięcie naukowe i wnoszą istotny wkład – głównie metodyczno-empiryczny – do dyscypliny ekonomia i finanse oraz mają ważne znaczenie aplikacyjne w kontekście dystrybucji środków europejskich i ich wpływu na rynek pracy.

3.2. Ocena pozostałego dorobku badawczego i aktywności naukowej, w tym realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej w szczególności zagranicznej

Tematyka badawcza, którą podejmowała w swoich badaniach Habilitantka dotyczyła m.in. oceny spójności społeczno-gospodarczej województw z punktu widzenia efektywności wydatkowania funduszy strukturalnych, regionalnych potencjałów innowacji województwa opolskiego, a także modelowania rozwiązań w wybranych obszarach życia społeczno-gospodarczego w kontekście dokonujących się zmian demograficznych w województwie opolskim. Autorka sporządziła i współtworzyła również opracowania dotyczące wydatkowania środków europejskich oraz poradniki dla beneficjentów.

Aktywność Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora, tj. od 2008 r., obejmuje:

- 3 monografie, w tym 2 współautorskie, odnoszące się do problematyki polityki spójności i wykorzystywania środków unijnych;
- 14 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 3 anglojęzyczne, dotyczące głównie rozwoju regionalnego, polityki rozwoju, polityki spójności, wydatkowania środków europejskich;
- 9 członkostw w redakcjach naukowych monografii;
- 17 artykułów naukowych, w tym 5 anglojęzycznych, odnoszących się do rozwoju regionalnego, funkcjonowania polityki spójności i jej wpływu na różne aspekty gospodarcze i społeczne regionów, ale również inteligentnych specjalizacji i potencjału innowacyjnego;
- udział w projektach badawczych, w tym: dwukrotnie opracowanie i aktualizacja Strategii Innowacji województwa opolskiego, wdrożenie dualnego systemu kształcenia na Uniwersytecie Opolskim, opracowania programu opieki nad matką i dzieckiem w ramach Specjalnej Strefy Demograficznej, wypracowanie koncepcji „Europejskiego Budżetu Obywatelskiego” we współpracy z organizacjami pozarządowymi;
- 10 wykładów na zaproszenie oraz 10 wykładów plenarnych na konferencjach;
- udział w 2 komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych;

- 7 uczestnictw w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów – 2 międzynarodowe i 5 krajowych;
- członkostwo w zespole zadaniowym ds. zintegrowanej polityki rozwoju Polski i Europy przy KPZK PAN (3 kadencje w latach 2010-2022), członkostwo w zespole przestrzennego wymiaru europejskich i krajowych polityk publicznych przy KPZK PAN (kadencja 2023-26);
- 7 wyjazdów studyjnych (przed uzyskaniem stopnia doktora również dodatkowych 7 wyjazdów), przede wszystkim do Belgii, Niemiec i Szkocji;
- 2 członkostwa w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych;
- recenzje dla jednego czasopisma naukowego;
- 2 uczestnictwa w programach budowania współpracy naukowej z Niemcami;
- udziały w 9 projektach, które nie były finansowane w drodze przyznania grantów – realizowane z Urzędem Marszałkowskim Województwa Opolskiego, Uniwersytetem Opolskim, Opolskim Parkiem Naukowo-Technologicznym, Uniwersyteckim Szpitalem Klinicznym w Opolu (w tym m.in. opracowywanie dokumentów programowych w programach operacyjnych w województwie opolskim);
- uczestnictwa w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań na Politechnice Opolskiej i Uniwersytecie Opolskich dla doktorantów i studentów;
- znaczącą liczbę aktywności w ramach współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym, realizowaną w ramach aktywności zawodowej w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Opolskiego i Uniwersyteckim Centrum Transferu Wiedzy i Technologii UO, w tym przygotowywanie propozycji projektów dla nowej perspektywy finansowania unijnego na lata 2021-2027, współpraca z przedsiębiorstwami, Ministerstwem Rozwoju Regionalnego, przygotowanie podręczników dla beneficjentów funduszy unijnych, współpraca przy tworzeniu dokumentów strategicznych w województwie opolskim i wiele innych. Koniecznie należy odnotować, że wskazana aktywność Habilitantki została zauważona i doceniona wieloma znaczącymi nagrodami, wyróżnieniami i odznakami, w tym odznaka „za zasługi dla Województwa Opolskiego” przyznana przez marszałka województwa, Srebrny Laur Umiejętności i Kompetencji Opolskiej Izby Gospodarczej, statuetka „Osobowość Sukcesu 2022” nadana przez Stowarzyszenie Kobiet Sukcesu w Opolu, a także statuetka „Karolinka” przyznana przez prezydenta Opolu w 2022 r. za szczególne zasługi dla stolicy regionu.

Zgodnie z przedstawioną przez Habilitantkę analizą naukometryczną na dzień złożenia wniosku, tj. 26 stycznia 2024 r.:

- łączna liczba punktów za wszystkie oceniane publikacje (KBN/MNiSW/MEiN) wyniosła: 803 (według lat publikowania);
- sumaryczny wskaźnik Impact Factor (IF) wyniósł: 6,504;
- parametry w bazie Web of Science wynosiły: liczba publikacji indeksowanych: 4, liczba cytowań (bez autocytowań): 15; indeks Hirscha: 3;
- parametry w bazie Scopus wynosiły: liczba publikacji indeksowanych: 26, liczba cytowań (bez autocytowań): 18; indeks Hirscha: 3;
- parametry w bazie Google Scholar wynosiły: liczba publikacji indeksowanych: 6, liczba cytowań: 82; indeks Hirscha: 5;

W zakresie aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, Habilitantka wykazała:

- współpracę badawczą z polskimi jednostkami naukowymi: Uniwersytetem Opolskim, Polską Akademią Nauk (Komitetem Przestrzennego Zagospodarowania Kraj), Wyższą Szkołą Bankową we Wrocławiu,
- współpracę w ramach odbytych staży i wizyt studyjnych w europejskich jednostkach naukowych lub z uczestnictwem środowisk naukowych z Niemiec, Belgii i Szkocji.

Podsumowując, warunek wykazywanie się przez Habilitantkę istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, należy uznać za spełniony.

Konkludując, dotychczasowy dorobek naukowy dr Kariny Bedrunki-Gudaniec w zakresie pozostałych osiągnięć naukowych, tj.: aktywności publikacyjnej, wystąpień na konferencjach, udziału w komitetach naukowych i organizacyjnych konferencji, projektów badawczych, członkostwa w organizacjach o charakterze naukowym, udziału w komitetach redakcyjnych, recenzowania artykułów należy uznać za znaczący i oceniam go pozytywnie. Uzasadnieniem dla takiej oceny są zarówno liczebność podejmowanych aktywności o charakterze naukowym, jak i ich różnorodny charakter, w tym również międzynarodowy.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

Na aktywność dydaktyczną Habilitantki składają się przede wszystkim zajęcia prowadzone na Uniwersytecie Opolskim, Politechnice Opolskiej i Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu na Wydziale Ekonomicznym w Opolu. Prowadzone przedmioty były zbieżne z głównym nurtem badawczym dr Kariny Bedrunki-Gudaniec i dotyczyły zarządzania projektami, w tym europejskimi, audytu i kontroli projektów, finansów publicznych, rozwoju regionalnego i budowania projektów i strategii. Liczba godzin zajęć na była wielka, ale należy wziąć pod uwagę, że były to przedmioty prowadzone głównie na studiach podyplomowych, gdzie na pewno ważna jest nie tylko wiedza, ale i doświadczenie praktyczne, które Habilitantka posiadała, z pożytkiem dla słuchaczy studiów.

Z przedstawionych materiałów wynika również, że Habilitantka:

- współtworzyła podręcznik akademicki;
- wypromowała 25 prac dyplomowych, w tym 10 prac magisterskich i 15 prac podyplomowych.

Wykazane aktywności są zadowalające, jednakże w tym zakresie można by było oczekiwać większego zaangażowania Habilitantki. Moja ocena osiągnięć dydaktycznych dr Kariny Bedrunki-Gudaniec jest umiarkowanie pozytywna.

W zakresie aktywności organizacyjnej Habilitantka wskazała funkcję przewodniczącej komitetu organizacyjnego dwóch międzynarodowych konferencji naukowych. Organizowała również staże dla studentów kierunków ekonomicznych z Politechniki Opolskiej w kierowanym przez siebie departamencie odpowiedzialnym za fundusze unijne. Kolejno, zajmowała się oceną stypendiów doktoranckich na Uniwersytecie Opolskim i Politechnice Opolskiej z ramienia Samorządu Województwa Opolskiego. Ponadto, współpracowała w

przygotowywaniu propozycji przedsięwzięć, które następnie jako projekty były przygotowywane do dofinansowania na poziomie regionalnym i krajowym z funduszy unijnych. Projekty te obejmowały swoim zakresem takie przedsięwzięcia jak budowa lub rozbudowa laboratorium IT i medycznych w instytucjach akademickich Opola. Następnie, uczestniczyła w wypracowaniu koncepcji Parku Naukowo-Technologicznego w Opolu.

Na uwagę zasługuje również działalność dr Kariny Bedrunki-Gudaniec w Komitecie Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN. Ponadto, ze wskazanych wyróżnień i nagród wynika również zaangażowanie Habilitantki w sprawy społeczne, w organizacjach trzeciego sektora.

Wykazaną działalność organizacyjną Habilitantki oceniam bardzo pozytywnie. Aktywność zmierzająca do kształtowania współpracy nauki i przemysłu jest ważnym aspektem pracy badawczej z punktu widzenia popularyzowania wiedzy.

5. Konkluzja końcowa

Habilitantka w badaniach przedstawionych w monografii, która została przedstawiona do oceny jako główne osiągnięcie naukowe, podjęła ważny problem wpływu środków europejskich na rynek pracy. Kwerenda dotychczasowych badań dokonana przez Autorkę monografii pokazała, że wcześniej takie analizy występowały nieczęsto i brakowało kompleksowych opracowań w tym zakresie. Tak też została zidentyfikowana luka badawcza, którą Badaczka wypełniła swoimi analizami.

Przedstawiona publikacja została oparta na solidnej bazie empirycznej i literaturowej oraz wykorzystane zostały w niej zaawansowane metody badań. Wyciągnięte wnioski są interesujące poznawczo i mogą stanowić rekomendacje dla procesu dystrybucji środków unijnych w przyszłości.

Przedstawione jako osiągnięcie naukowe w postaci monografii, jak również pozostałe dokonania Habilitantki poszerzają stan dotychczasowej wiedzy, a także wskazują kolejne obszary badań ważnych dla rozwoju dyscypliny ekonomia i finanse.

Mając na uwadze spełnienie przez Panią dr Karinę Bedrunkę-Gudaniec wymogów zawartych w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, a w szczególności ocenionych w recenzji kryteriów określonych w art. 219 ust. 1 Ustawy (Dz.U. z 2023 r. poz. 742), formułuję pozytywną opinię na temat wniosku habilitacyjnego dr Kariny Bedrunki-Gudaniec i wnoszę o dopuszczenie do dalszych etapów postępowania prowadzącego do nadania jej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

